

Enkele voorwerpen die herinneren aan de geboorte van Peter Swinnen. Foto: JAA

Peter (28) richt nieuwe vereniging op: "Ik draag vandaag nog de sporen van mijn vroeggeboorte"

14/11/2018 om 19:08 door Jan Auman

SCHOTEN -

Het is zaterdag Wereldprematuurendag. Niet toevallig koos Peter Swinnen die dag uit om zijn vereniging boven de doopvont te houden. Ook Peter was er 28 jaar geleden te vroeg bij, drie maanden om precies te zijn. "Ouderverenigingen bestaan al langer, maar een netwerk voor wie zelf zijn leven ooit begon in zo'n kunstmatige baarmoeder, bestond nog niet. Daarom richt ik het op, want couveusekind ben je voor het leven", aldus de jongeman uit Wijnegem.

Peter windt er geen doekjes om. Hij kende een moeilijke start. Toen hij op 15 februari 1990 ter wereld kwam, was zijn lichaam daar nog lang niet klaar voor. Hij belandde zoals andere veel te vroeg geboren kinderen in een couveuse. Pas op 4 juli van datzelfde jaar was hij voldoende aangesterkt om zijn ouders naar huis in Wijnegem te vergezellen.

"Ik bracht die eerste maanden door onder de goede zorgen van mijn ouders, neonatoloog Christina Vandeputte en het verpleegkundig team van het Sint-Augustinusziekenhuis", vertelt de jongeman.

"Mijn tweelingbroer Koen was te zwak en overleed al na twee dagen. Ook ik heb moeten vechten om te mogen leven. De sporen daarvan draag ik tot vandaag met me mee."

Foto: Hollandse Hoogte / Erik van 't Woud

“Ik heb het niet alleen over de putten in mijn borstkas. Die ontstonden door zo lang aan een beademingstoestel gekluisterd te liggen. Ik heb het ook over de littekens in mijn handen van de vele naaldprikken. Ze zijn er de oorzaak van dat ik nog steeds huiver bij elk ziekenhuisbezoek. Ik zal ook nooit spontaan een bloedgift doen. Dat is te traumatisch.”

“Mijn uiterlijk maakte me op de lagere school een gemakkelijk slachtoffer voor pesters. Ook voor mijn motoriek, om te leren spreken, lezen en rekenen waren heel wat extra inspanningen nodig.”

“Ik ben jarenlang zoekende geweest en voelde me vaak niet goed in mijn vel”, vertelt Peter over de mentale weerslag van zijn levensbegin. “De realiteit van die moeilijke start, mijn beperkingen en littekens kwamen onder meer tijdens mijn adolescentietijd vaak terug naar boven. Ook het verlies van mijn tweelingbroertje Koen, al beleefde ik dat niet bewust, is moeilijk te verwerken. Hij heeft voor altijd een plaatsje in mijn hart.”

“Ook al zag je het niet aan de buitenkant, vanbinnen worstelde ik met pijn, verdriet en zorgen. Maar opgeven stond niet in mijn woordenboek. Stilletjes aan, op mijn eigen tempo, ben ook ik opgegroeid en open gebloeid.”

Foto: JAA

Intussen is Peter een gezonde, verstandige en ondernemende jongeman. Hij voelt zich sterk genoeg om anderen zorgen toe te dienen. Dat doet hij beroepshalve als logistiek medewerker in een woonzorgcentrum. En Peter meent dat hij ook wat kan betekenen voor wat hij zelf zijn lotgenoten noemt, wetende dat je die moeilijke start levenslang met je meedraagt.

“Ik ben ervan overtuigd dat heel wat jongvolwassen ex-couveusekinderen zich herkennen in mijn verhaal”, vertelt Peter, terwijl hij de pas gedrukte folder toont van zijn nieuwe vereniging.

“Natuurlijk is het krijgen van een te vroeg geboren kind ook voor de ouders een harde noot om kraken, maar voor hen bestaan al langer heel wat organisaties en hulpgroepen. Ik wil het hiaat opvullen voor wie zelf in de couveuse lag.”

Zaterdag 17 november lanceert Peter zijn Vereniging voor Ex-Couveusekinderen en zal hij ook de erg symbolische, emotioneel geladen naam ervan onthullen. “Ik heb al 51 inschrijvingen”, vertelt hij gedreven. “Neonatoloog Christina Vandeputte, die ik onlangs opnieuw opzocht, steunt mijn initiatief ten volle. Ook de Vlaamse Vereniging voor Ouders van Couveusekinderen gelooft in de toegevoegde waarde.”

“Door ervaringen uit te wisselen, specialisten uit te nodigen en informatie in te winnen, kunnen we onze hindernissen vlotter nemen. Herkenning en erkenning zijn heel belangrijke sleutels. Het leven van vandaag wordt vaak meer dan we willen toegeven bepaald door die prille levenservaring. Maar door te blijven proberen, hulp te zoeken en er veel over te praten kunnen ook wij de weg vinden naar een gelukkig leven. Voor alle lotgenoten heb ik maar één boodschap: doorbreek het taboe en voeg je bij ons.”

Lancering Vereniging voor ex-couveusekinderen, zaterdag 17 november (20u) in

Gemeenschapscentrum 't Gasthuis, Turnhoutsebaan 199 in Wijnegem. Info:project-ck@hotmail.com

“Dat Elvis nu zo’n goedgemutste kleuter is, is een klein wonder”

Foto: RR

Mathijs en Elvis.

Ook het eerste kind van Mathijs F. Scheepers en zijn echtgenote Lidia werd elf weken te vroeg geboren. “Het gaat intussen uitstekend met Elvis (3), maar omdat ik weet wat ouders doormaken die eerste maanden, ben ik graag peter geworden van De Kleine Held, de vereniging die speciale kleertjes maakt en verdeelt voor premature baby’s”, aldus de in Schoten wonende acteur.

Dat Elvis intussen zo’n goedgemutste vrolijke kleuter is die zonder problemen naar school gaat en een bron van plezier is voor zijn nabije omgeving, mag een klein wonder heten. “Het eerste anderhalf jaar van zijn prille leven moest hij acht keer onder narcose”, vertelt Mathijs F. Scheepers. “Na een van die operaties was de linkerkant van zijn gezichtje plots volledig verlamd. Met veel geduld en goede verzorging kwam het gelukkig allemaal goed. Elvis is wel doof aan één kant en zijn onderkaak staat wat scheef, maar daar wordt later nog wel een mouw aan gepast. Mentaal is hij tiptop in orde. We zijn er door gesparteld en er als gezin zelfs sterker uitgekomen, maar evident was het niet.”

Voor zijn voorstelling *Sue Me Modderfokker*, waarmee hij in januari 2019 opnieuw op de planken staat, liet Scheepers zich onder meer inspireren door de vroeggeboorte van zijn eigen zoontje, al benadrukt hij dat de monoloog niet autobiografisch is. “Het thema laat me natuurlijk niet koud en toen Sofie D’Hondt van De Kleine Held me kwam vragen om het peterschap van haar geweldige vereniging op te nemen, heb ik niet getwijfeld. De Kleine Held maakt speciale kleertjes voor prematuren en sterrenkinderen. De vrijwilligers doen dat gratis. De vereniging is niet uit op winst, wel op troost bieden.”

Het lijkt banaal, kleren voor kleine kinderen. “Toch zijn ze van groot belang”, weet ervaringsdeskundige Mathijs F. Scheepers intussen. “Kleren zoals ze in de winkelrekken hangen, bestaan niet op maat van piepkleine te vroeg geboren kindjes. Daarenboven schaven en schaden gangbare stoffen de al te dunne huid van de prematuurtjes. De kleren van De Kleine Held bieden soelaas. Ze maken van het wezentje in het ziekenhuisbed, aan buisjes en tuubjes gebonden, met al zijn complicaties ineens een kindje, een mensje van vlees en bloed.”

www.kleineheld.be De speellijst van Sue Me Modderfokker is te vinden op www.skagen.be